

אין לו תיאובן

לפני 18 שנה היה בחיפה אדם אחד. נחמיה גרינברג. גם יוסף אלמוגי היה.

נחמיה גרינברג עשה הכל. הוא יסד את הנמל. לא את הנמל, את האירגון של הנמל. הוא אירגן את הפועלים. אלמוגי גם עזר. הוא דאג להם לקביעות בעבודה. הוא סידר להם נשפים. עד שהוא בא, היו בנמל נשפים לא-מוצלחים. מאז שהוא בא, כל הנשפים הצליחו. גם אלמוגי בא לנשפים.

הוא סידר לפועלים שיכון. גם אלמוגי סידר להם.

כולם אהבו אותו נורא. גם אלמוגי. והוא אהב את כולם. גם את אלמוגי.

עכשיו אלמוגי איננו. הוא נשאר לבד. גם אבא חושי נשאר. אבל מי זה בכלל, אבא חושי? אף אחד לא יודע מיהו. הוא יודע, יבוא יום והוא יספר. עוד לא הגיע הזמן.

בינתיים הוא יספר על עצמו: „אני עשיתי הכל בנמל. מה אני לא עשיתי בנמל? עכשיו מה אני מקבל בעד זה? השמצות. כל בוקר אני בא לנמל, ומה אני רואה? השמצות. וכל ההשמצות האלה למה? כי יודעים שיש לי כוח. רוצים להעביר אותי למערך. יודעים אם אני הולך לבחירות לבד, בלתי-מפלגתי, הפועלים בוחרים בי. הם לא רוצים. בגלל זה הם דוחים את הבחירות, ומתחילים בהשמצות.

„בגלל זה אני בא בבוקר לנמל, ומה אני רואה? השמצות. אומרים: נחמיה, זה יש לו מיגרשים. נחמיה לא דואג לפועלים. לא דורש בשבילים חודש שלוש-עשרה. אני לא דורש חודש שלוש-עשרה? אני הכל דורש בשבילים! אין דבר שאני לא דורש בשבילים.

לכן הוא שובת שביתת-רעב. עד מתי? עד שהם יפסיקו עם כל ההשמצות האלה. אתמול הפסקתי השביתת-רעב. אבל מה אכלתי מאת-מול? כלום. בבוקר אכלתי חתיכת-לחם. בצהריים אכלתי ביצה. רק הלבן. הצהוב אני לא אוהב. בערב שתיתי כוס תה עם חלב. אני לא אוכל כלום. כבר חודש אני לא אוכל כלום. אשתי אומרת: נחמיה בוא לאכול! ואני אומר: לא יכול. אין לי תיאובן. חודש אני כבר לא אוכל, וגם לא מעשן. אתמול אלמוגי בא והשפיע עלי הרבה מאוד לאכול.

מדוע אין הוא עובר למערך? „אני עצמאי. אני אישית לא בעד המערך, ולא בעד רפ"ל. אבל את אשכול אני לא מכיר. בן-גוריון אני מכיר. נפ"ל גשתי איתו שלוש פעמים. יש לי תמונה. הצטלמנו ביחד. הנה זה הוא. וזה אני. כאן, על ידו. זה אני. הוא בא אז לבקר בנמל. אומרים הוא פשיסט. מה שאני ראיתי אותו, הוא לא נראה פשיסט.

„גם אלמוגי לא פשיסט. אלמוגי זה בין-אדם מה שאפשר לדבר איתו. הוא מבין את העובד. דות, ותומך בפועלים. גם אני תמכתי בפועלים. מה אני לא עשיתי בשביל הפועלים?

„אלמוגי זה איש-עבודה. לא סנוב. זה העיקר. אני לא פגשתי בין-אדם כזה מה שעוזר כל-כך הרבה. פעם אני נסעתי לתל-אביב, והוא הפך את העולם בשבילי. גם אני הפכתי את העולם. שנינו ביחד.

„לי יש אידיאולוגיה. אני לא יכול לשנות. בן-אדם לא יכול להיות שני פרצופים. אני הולך לפי האידיאולוגיה שלי. אני לא משקר. גם אלמוגי לא משקר. אני בעד אלמוגי. משה בהט.

אני לא יכול להגיד עליו שום דבר. אני באופן אישי לא כל-כך חבר שלו. אני באופן אישי חבר של אלמוגי.

„באו אלי ואמרו לי: כל הגדולים במערך. אשכול במערך. גולדה במערך. אבא במערך. אמרתי: אולי הם כן. אני לא.

„לי יש אודיאולוגיה.

למה, בעצם, מפא"י התפלגה? כי נחמיה היה באותו זמן בחוץ-לארץ. „אני עשיתי כל המאמץ צים שלא יהיה פילוג. אני אמרתי ליוסף שיעשה הכל שלא יהיה פילוג. אמרתי לו שזה לא טוב. אבל מתי שהיה הפילוג אני לא הייתי כאן. הייתי בחוץ-לארץ. היו חילופים של פועלי נמל עם הפועלים של רוטרדם. זה אני אירגנתי. אני עשיתי הכל בנמל.

ולמה לא בחרו בו לחבר-כנסת? כי הוא לא רצה. „אמרו לי: תעבור למערך, ונסדר לך ללכת לכנסת. מקום ריאלי. לא הסכמתי. הזמינו אותי ללכת לעירייה. לא הסכמתי. הזמינו אותי ללכת להסתדרות. מקום ריאלי. לא הסכמתי.

„אני היום בלתי-מפלגתי. אבל אם אתמול הייתי טוב בשביל אבא חושי, למה עכשיו אני לא טוב? אתמול הלכתי אחריו כמו עם עיניים סגורות. אבל זה לא היה בשבילו. זה הכל עשיתי בשביל אלמוגי.

„מה? אומרים שהוא לא אינטליגנט? האינ-טליגנציה שלו יותר טובה משל כולם. הוא יותר אינטליגנט ממה שאחד שגומר אוניברסיטה. למה? כי הוא מדבר אמת. הוא לא משקר. זה אינטליגנציה.

„אינטליגנציה זה לא הכל. יכול להיות אינ-טליגנט ומשקר כל הזמן. יכול להיות אינטליגנט ולא יודע מנהל עניינים. אלמוגי יש לו שכל הרבה. תיכף תופס את העניינים. אומרים לו יש אנייה עם תפוזים. תופס. אומרים לו יש אנייה עם ארגזים. תופס. זה מומחה לעניינים. כל מה שאומרים שהוא לא מתאים להיות בממשלה, לא

גרינברג (שמאל) עם אבא

מבינים כלום. הוא מתאים יותר מכולם. אם היו יודעים איך הוא עזר לי בנמל! אני הכל עשיתי בכוחות שלי. גם הוא. אז למה אומרים שהוא לא יכול להיות בממשלה. בטח יכול.

„עשר שנים לא היה לנו שיכון. עכשיו בונים 55 בתים. אני עשיתי את זה. גם הוא. עכשיו אומרים הוא לא אינטליגנט. לא מתאים לכנסת. כל אלה משמיצים. יש להם כסף, והם משמיצים. רוצים לזרוק אותי מהאירגון של הנמל. אבל אני אעשה להם משפט. אני אעשה שביתת-רעב. אני לא אתן להם להשיג ככה בין-אדם שאת כל החיים שלו נתן לנמל.

יומיים תמימים הוא שבת. הוא דרש שהבחי-רות למזכירות פועלי הנמל יערכו בזמן, וש-וועדה מיוחדת תבדוק את ההשמצות נגדו.

הוא לא אכל כלום. הוא היה יכול להמשיך אבל לאחר יומיים הוא הפסיק את השביתה. מדוע? „כי אלמוגי בא אלי בערב, עם אשתו, ועם גלזר. הוא אמר לי: תראה מה אתה עושה לי. עכשיו יש שמועות שלי יש חלק בזה. אתה עושה לי צרות. אתה מקלקל לי. בהשפעה שלו הת-חלתי לאכול.

„הוא הבטיח לי שההשמצות יפסקו. הוא הבטיח שיהיו בחירות. הוא אמר שלפי דעתו.

חושי יעשה את הבחירות לנמל תיכף ומיד. בעוד שבוע או שבועיים.

אולי הדיעות שלו לא מתאימות לדיעות של חושי? „לא מתאימות? למה לא מתאימות? איזה דיעות לא-מתאימות יש לו? אף פעם לא היו לא דיעות. אין לו דיעות. למה לא מתאי-מות?

שבעה בנת אחת

כשבני-יהודה נשא את עלית לאשה, הוא לא ידע שכעבור שלושה חודשים יולדו להם ארבעה ילדים. זה קרה השבוע. הם נולדו. עכשיו הזוג אינו יודע מה לעשות. מאיפה הם ימצאו ארבעה שמות בבת אחת? הם בכלל לא התכוננו לזה. והבעיות הכלכליות והילדות הקשה.

מובן שכשבני-יהודה נשא את עלית לאשה, הוא לא יכול היה לדעת שכעבור שלושה חוד-שים יולדו לו ארבעה בנים. לכן הוא נשא באותו זמן, לאשה, גם את חווה. גם עלה כלל בדעתו שכעבור שלושה חודשים גם חווה תלד לו שלושה ילדים. עכשיו הוא אובד-עצות. שבעה ילדים בבת אחת! הוא רוצה למסור את כולם לאימוץ.

בן-יהודה וחווה הכירו האחד את השנייה עוד בגיל צעיר. בבית הוריהם. הם היו אח ואחות. מרגע שנולדו, היו ביניהם יחסי-קירבה הדוקים מאוד.

הם התחתנו וחיו חיי אושר. לא עבר זמן רב ואשתו הראשונה, חווה, התחתנה עם אביו, יהודה. היא ילדה לו את אשתו השנייה. היא ילדה לו גם את יורם פרידמן, אבל הוא היגר במשך הזמן מהארץ.

האב, יהודה, עלה לארץ עוד לפני מלחמת-השיחרור. אומרים שהוא נולד לאחת המשפחות המיוחסות ביותר בחבש. יש גם שמועות שהיה שם איזה סקנדל, הוא התאהב בקטינה והמטפ-חה התנגדה לנשואין. אומרים שבגלל זה הוא עלה לארץ.

אשתו, שבע, נולדה בטרנסוואל. היא עלתה לארץ קצת אחריו. הם השתייכו שניהם, לאיר-גון יוצאי אפריקה. הם הם הכירו האחד את השנייה, לכן הם התחתנו.

האבא הרוחני של כל המשפחה הזאת הוא הפרופסור לזואולוגיה שולוב, הוא יודע את כל ההסטוריה והרכילות שלה.

„הבעייה בלידת-חורף אצל אריות“ הוא מס-ביר, „היא שהולדות שנולדים בחוץ מתלכלכים מהגשם. הלבאיא מסרבת לקבל אותם, ויש סכנה שהם ימותו. לכן אנחנו מוסרים אותם למשפחות לאימוץ.

„הם גדלים בבתים הפרטיים שלושה חודשים, מקבלים טיפול טוב ואוכל טוב. כעבור שלושה חודשים הם חוזרים לגן-החיות. כי כעבור שלושה חודשים הם מתחילים להיות מאד מסו-כנים.

„מה זאת אומרת מסוכנים? האריה יכיר את האדם שטיפל בו גם לאחר שנים, הוא ילטף אותו בכפות רגליו, וילקק לו את פניו. אבל אם משהו יבהיל אותו, אם מישהו זר יעבור במקום, מיד הוא יסגור את שיניו ויוציא את ציפורניו. זוהי חייית טרף.“

הנה, למשל, המאמץ של יהודה. היה בא מדי פעם לבקרו. יהודה היה מלטף אותו, מלקק אותו ומשתעשע איתו. „יום אחד, אני לא יודע למה, שרף לו המאמץ את רגלו בסיגריה בוערת. האריה התחיל להשתולל, בכל העיר שמעו את שאגותיו. „אני באתי, שמעתי מה שקרה, ואמרתי לאותו איש ללכת ולא לחזור יותר לגן-החיות. עברו חמש שנים מאז. יום אחד מוזיקים אותי בטלפון. מה יש? האריה משתו-ר לל. פחדים שהוא ישבור את הכלוב שלו. רצתי מהר לגן-החיות, ומיד ראיתי בקצה של הגן את אותו המאמץ. אמרתי לו לעזוב את הגן. האריה נרגע. זו חיה חכמה. היא אוהבת כל חייה את אלה שהיטיבו עמה, ושונאת כל חייה את אלה שהכאיבו לה.“

מישהו רוצה קשרים טובים עם הדור החדש של האריות בארץ? בבקשה. שבעה גורי-אריות עומדים לאימוץ. צריך רק להיוזר. הם לא אוה-בים לא ריפודי-מיטות ויא נעלי-בית של גברים.